

зирация свѣтътъ и селски битъ, безъ този (свѣтъ) да бжде, обаче една блаженна Аркадия — не! Това е една пѣсенъ. Този животъ е изтъканъ отъ златнитѣ мрежи на едно хубаво слънчево утро, което не засѣня ни едно облаче, нито една сѣнка не пада върха му. На крилата на едно чисто вдъхновение поемитѣ ни носятъ, за да ни дадатъ единъ животъ, който не влече къмъ низинитѣ на всѣкидневното, но отправя погледъ къмъ висинитѣ, разкриля духа и посочва възможностъ за приобщение съ най-хубавитѣ блѣнове на нашата честно жаждушца душа. И това на стотина страници — безъ настроението, вдъхновението и полета на въображението да отслабне. Рѣдко у насъ нѣкой е издържалъ безъ отдохъ едно тъй дълго напрежение. — *Ив. Радславовъ.*

Повеститѣ се четатъ съ интересъ, защото сж пълни съ ведъръ лѣхъ на любовъ къмъ природата, къмъ народа и неговитѣ обичаи, неговитѣ чувства и страсти и защото свидетелствуватъ за хубавъ усѣтъ къмъ езика ни, за умение да се построяватъ отъ сравнително несложни сюжети, творби чийто скелетъ е здравъ и не се оборва отъ всичко, що е олегнато или сложено върху него. — *Дим. Шишмановъ.*

Въ тия повести (т. I) Ив. Кириловъ се откроява предъ насъ като апологетъ на бита. Въ него азъ виждамъ най-даровития нашъ пантеистъ, който като Хамсуна вдъхва животъ на земята. — *Георги Ноковъ.*

Повеститѣ на Ив. Кириловъ будятъ разума и съвестта на тия, които държатъ на родното ни творчество, обнадеждаватъ и каратъ да се гордѣемъ, че и у насъ вече има рѣдки книги, които прочетени еднажъ, не се забравятъ презъ цѣлъ животъ. — *Д-ръ П. Тончевъ.*

Авторьръ е подбралъ за първия си томъ творения съ битово-фочклоренъ характеръ. Изнесено